

Åbent brev til justitsminister Brian Mikkelsen i anledning af hans udtalelser under 1. behandlingen af SF's lovforslag B 50 om hadforbrydelser d. 26. januar 2010.

Kære Brian Mikkelsen

Som en person, der selv i høj grad er udsat for hadforbrydelser, og via mit bestyrelsesarbejde i TiD (Transvestitforeningen i Danmark) er med til at repræsentere en stor gruppe af potentielle hadforbrydelsesofre, glæder det mig utroligt meget at læse dele af dit indlæg under 1. behandlingen af SF's forslag om styrket indsats over for hadforbrydelser B 50 den 26. januar 2010.

Ministerens holdninger

Du finder det fuldstændig uacceptabelt at mennesker bliver udsat for chikane uanset deres evt. minoritetsstatus, og at du også finder det som et grundlæggende princip at ingen, uanset minoritets tilhørsforhold udsættes for forskelsbehandling i vores samfund, er bestemt en justitsminister i et moderne samfund værdigt.

Som både Lone Dybkjær og også senere Per Clausen påpegede under debatten, så er den slags ikke givet, men et udtryk for det stude samfundsudviklingen står på. Omvendt er de signaler som Folketinget sender med deres lovgivning også med til at sætte dagsordenen og ændre holdninger.

At du som landets øverste lovgivningsmæssige myndighed udsender så klare signaler kan selvfølgelig kun afføde min respekt, og jeg ser det som en helt klar og utvetydig besked til befolkningen om 0-tolerance over for diskrimination af enhver art over for mindretal.

Tilgang til SF's forslag

Der er dog dele i dit indlæg der skæmmer. Først og fremmest synes jeg, du lader politiske uenigheder skinne igennem frem for, som både Lone Dybkjær (RV), Flemming Møller Mortensen (S) og Per Clausen (EL), at modtage det af Kamal Qureshi (SF) fremlagte forslag, som et ønske om at forbedre forholdene for nogle af de svageste grupper i landet, med åbent sind og konstruktiv debat.

Ministerens fordomme?

Dernæst kommer du desværre under dit indlæg til selv at udtrykke dig så fordomsfuldt (= manglende viden) om netop en af de minoritetsgrupper, som du overordnet set netop har udtrykt et helt klart ønske om, skulle være beskyttet af lovgivningen i et moderne samfund.

Ministerens embedsmænds arbejde

Jeg anerkender at du som person ikke kan vide alt, men selvfølgelig har en stab af embedsmænd der orienterer dig op til forhandlinger som denne 1. behandling af SF's beslutningsforslag. Jeg kan derfor ikke komme uden om en vis undren over dele af dine udtalelser. Ikke mindst i betragtning af at SF's forslag indeholder meget klare og meget overskuelige – både i emne og antal - emner:

1. Krav om øget opmærksomhed fra politiets side over for hadforbrydelser
2. Bedre registrering
3. Ønske om taskforce
4. Udvidelse af de minoritetsgrupper der bør nævnes eksplicit i lovgivningen
5. Konflikt råd
6. Bedre information og rådgivning

Man kan være enig eller uenig i dine politiske holdninger til de forskellige delpunkter, men du virker dog rimelig velinformeret om hovedparten af punkterne. Så meget desto mere forbavsede jeg over, at du omkring pkt. 4, og her specielt om transkønnede udtaler dig så ukvalificeret.

Som Kamal Qureshi så rigtig påpegede, er dine udtalelser om transkønnede jo rent faktisk direkte forkerte. At du tilsyneladende også i terminologien skelner mellem transkønnet og transseksuel tyder desværre også på, at den orientering, du må formodes at have modtaget, har været på en meget lemføldig baggrund, hvad dette specifikke emne angår.

Minoritesbeskyttelse

Jeg ved fra "burkasagen", at du selvfølgelig som landets justitsminister tager dig af både de store og små sager, at jeg så ikke er enig i din håndtering er alene et politisk spørgsmål, men jeg anerkender og respekterer dig for netop at ville varetage alles - også de ganske små grupper - interesser.

Derfor forventer jeg også, at du vil lytte til en repræsentant netop for den relativt lille gruppe af transkønnede (transvestitter og transseksuelle) i Danmark - måske er vi 60.000 i alt, men nok kun et par tusinde der "tør" erkende det offentligt.

Repræsentanter fra de to største foreninger for transkønnede har i 2009 henvendt sig til samtlige Folketingets partier mhp. kort at redegøre for vores eksistens og vores særlige behov.

Det har et flertal af oppositionspartierne taget imod, men desværre har regeringspartierne inkl. støttepartierne glimret ved deres mangel på svar på vores tilbud. Det skal da ikke afholde os fra at møde op, hvis du alligevel skulle føle behov for en kvalificeret orientering inden for området.

De forhold, som vi mener, er utroligt vigtige, at du som justitsminister er opmærksom på, når du vurderer SF's forslag omkring os, er netop, at vi rent faktisk *ikke* er dækket ind af lovgivningen - idet vi lige præcis ikke er omfattet af nogen af de, i den danske lovgivning nævnte minoritetsgrupper.

Om transkønnede, europæisk og internationalt anerkendt viden

Af ICD 10 sygdomsklassifikation fremgår det ganske tydeligt, at vi er grupperet under et selvstændigt kapitel F64, hvori der intet er anført om særlige seksuelle forhold som kriterier - tværtimod er netop seksuelle minoritetsgrupper anført under et selvstændigt punkt F65.

Det fremgår også med al tydelighed af Yogyakarta-principperne 1) (udformet af en lang række internationalt anerkendte menneskerettighedsforkæmpere) - og ikke mindst af den af Europarådets menneskerettighedskommissær, Thomas Hammarbergs udfærdigede rapport om transkønnedes forhold 2) (fremlagt under World Outgames i København 29. juli 2009), at transkønnede er en selvstændig minoritetsgruppe, karakteriseret ved deres særlige oplevelser af kønsidentitet og på ingen måde ved deres seksualitet.

Det er derfor, som også anført af Kamal Qureshi, decideret forkert, at grupperne transkønnede under "anden seksuel orientering" eller tilsvarende.

Konsekvenser af fordomme over for transkønnede

Jeg vil også tillade mig at påpege, at netop den misforståelse, du giver udtryk for, er en udbredt fordom i befolkningen, som har åbenlyse konsekvenser.

Vi er selv bevidste om, at det at fremtræde som det andet køn, kan være meget svært for udenforstående at forstå - netop det faktum, at det bliver sammenkædet med noget seksuelt betyder for mange, at de ikke magter konfrontation med det omgivende samfund. Det kan være medvirkende til, at vi vælger at leve med vores behov mere eller mindre skjult for omverdenen.

Jeg finder det meget uheldigt i et oplyst samfund som det danske at blive budt, *at landets justitsminister, på baggrund af fejlagtige oplysninger, lægger ved til det blå.*

Transkønnede, hadforbrydelser og lovgivning

Det har også i debatten været fremme at personer der var udsat for hadforbrydelser selv havde et ansvar for at gøre opmærksom på det overfor politimyndigheden - det er jeg i og for sig enig i, men det er nemmere sagt end gjort, netop når det handler om minoritetsgrupper. Jeg vil tro, at en meget stor del af personer i det transkønnede miljø tværtimod, vil acceptere megen vold og ydmygelse, så længe de kan undgå at skulle stå frem for offentligheden med en ellers legitim sag. At vi ikke engang i lovgivningen kan blive anerkendt som det, vi er, men må se os henvist til at tilhøre en seksuel minoritet, som vi reelt ikke tilhører, er jo i sig selv en diskrimination med konsekvenser som ovenfor anført.

Vi er som sådan dobbelt udsatte, dels er vi ikke officielt anerkendt, som det vi er, og vi er til en vis grad af den årsag nødt til at skutte os, et forhold som netop personer/grupper, der udøver hadforbrydelser, kan lade sig provokere af. Dels kommer hadforbrydelser ikke i tilstrækkelig grad til politiets kendskab, fordi vi som enkeltpersoner ofte ikke tør stå frem – på den måde bliver vi også inden for den eksisterende lovgivning ikke i tilstrækkelig grad registreret som den udsatte gruppe, vi er. 3) Samtidig er *netop vores* måde at udtrykke os på som minoritetsgruppe i det offentlige rum, noget som uanset hvor afdæmpet, vi opfører os, gør os umiddelbart synlige og udsatte for potentielle hadforbrydere.

En barok situation

Som Lone Dybkjær og Per Clausen så rigtigt påpeger, er accepten og hensynet til minoritetsgrupper et udtryk både for en samfundsudvikling, men også et udtryk for hvilke signaler vores lovgivere sender til befolkningen og politiet for den sags skyld.

Det ville derfor have klædt Justitsministeriet og dig som justitsminister med en mere nuanceret holdning til det af Kamal Qureshi fremførte beslutningsforslag og hans bemærkninger.

Det ender jo med, at du, som landets justitsminister står som den største hindring for, at også transkønnede kan føle sig reelt beskyttet i den danske lovgivning, måske fordi dine embedsmænd ikke har gjort deres arbejde grundigt nok.

Det er mit håb, at du vil indgå i et konstruktivt samarbejde for at rette op på den uheldige konsekvens af dine udtalelser.

Med venlig hilsen
Speciallæge, medlem af TiD's bestyrelse
Izabella Simonjy

Izabella Simonjy, Dr. Tværgade 39,4.-3, 1302 København K, tlf.: +45 20 31 50 01, mail: izabella-t@hotmail.com

Note: TiD: Transvestitforeningen I Danmark

1. Sexual Orientation, Gender Identity and International Human Rights Law:
Contextualising the Yogyakarta Principles
Michael O'Flaherty and John Fisher

http://www.yogyakartaprinciples.org/principles_en.htm)

2. Human Rights and Gender Identity

Issue Paper by Thomas Hammarberg, Council of Europe Commissioner for Human Rights
2009

<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1476365&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679>)

3. Lige og ulige? Homoseksuelle, biseksuelle og transkønnedes levevilkår

8 CASA, Juni 2009

Leyla Gransell og Henning Hansen

<http://www.thranesen.dk/default.asp?cat=1055&aid=12178#bm12178>)